

Gedicht bij 1 Kon. 19

*Uitgeput en moegestreden riep ik uw Naam.
Hoor mij, als ik roep tot U!
Wees niet ver van mij, mijn Heer en mijn God.*

*Alles gaf ik in mijn strijd tegen Baäl,
misleider, die mensen uitbuit en verslaaft.
Met al mijn krachten vocht ik tegen zijn profeten.
In mij laaide het vuur, het verteerde mij.*

*Ik verhief mijn stem en zei:
mijn God, is Heer! Er is geen ander.
Ik riep, mijn keel kapot en schor geschreeuwd.
Mijn hart gebroken om armen en vertrapten.*

*Ik vluchtte de woestijn in, alleen en zonder hulp.
Vertwijfelend en zonder hoop zakte ik in één.
Sterven wilde ik, onder een bremstruik liggen.
Ik had geen woorden meer.*

*Maar toen werd ik aangeraakt:
een hand die mij wenkte,
een stem die mij riep: sta op en eet.
Een engel bracht mij brood en wijn.
Twee keer riep hij mij.*

*Toen trok de twijfel voorbij,
ik liep – veertig dagen en veertig nachten,
zover als mijn voeten mij dragen konden.
Naar uw heilige berg.*

*Een stormwind om mij heen, rotsen splijtend.
Vuur als weerlicht, oplaaierend zoals mijn hart in mij.
Toen hoorde ik Uw stem in doodse stilte,
voorbij de woorden.*

*God ben ik Elia, mijn naam klinkt in jouw naam.
Sta op en ga, dwars door deze woestijn.
Ik zal bij je zijn en geef je nieuwe woorden.
Want ik ben God, ik zal er zijn.*

